

ver ikke at minde nogen om, tror jeg, at Danmark jo var en del af den ulovlige krig i Irak, der gør, at landet nu skal genopbygges.

I dag er det kommet frem, at de danske myndigheder ikke har været i Irak siden 2004, men alligevel mener man, at man ved mere om sikkerheden i Irak, end FN gør.

Kan statsministeren give nogen som helst form for garanti for de her irakeres liv og sikkerhed? Kan statsministeren give en eneste garanti for, at de her mennesker er i sikkerhed, når de bliver sat af flyveren i Bagdad?

Kl. 20:49

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til statsministeren.

Kl. 20:49

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg tror, at hr. Villy Søvndal tidligere var inde på de der politikerkeb, og det er jo så det, vi også ser udfoldet her i fuldt flor: Et langt, langt opspil til et spørgsmål med det ene falske anbringende efter det andet om ulovlige krige, at vi ikke har undersøgt nogen ting, og hvad ved jeg, og så slutter det med sådan et eller andet ja/nej-spørgsmål.

Jeg kan bare sige, at i Danmark har vi den politik vedtaget ved lov her i Folketinget – og jeg forstår, at den nyder bred opbakning – at vi giver asyl til mennesker, der er individuelt forfulgte. Hvis man kommer til Danmark og søger asyl og ikke opfylder bestemmelserne – og det afgøres ved et uafhængigt nævn, Flygtningesnævnet – jamen så har man ikke et opholdsgrundlag, og så rejser man hjem igen, for så har man ikke noget at gøre her. Det er sådan set situationen. Der er ikke nogen ny situation, sådan har den været hele tiden i forhold til de irakere, der henvises til. Det nye er, at selv om det var lov og ret, kunne det ingenlunde sættes igennem, fordi de satte sig ned og ikke ville flytte sig.

Nu er der så indgået en hjemsendelsesaftale, der betyder, at den vilje, der er – dybest set jo også Folketingets vilje, for den udspringer af lov og internationale konventioner – kan sættes igennem.

Kl. 20:50

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen for den anden korte bemærkning.

Kl. 20:50

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Hvis der er noget, der er rigtig, rigtig dårlig politikerstil, er det at lade være med at svare på de

spørgsmål, man bliver stillet. Det spørgsmål, jeg stillede, var ellers meget simpelt, nemlig om statsministeren kan give en eneste garanti for de her menneskers liv og sikkerhed.

Jeg har spurgt Dansk Folkeparti tidligere, og de endte med at sige, at de da heller ikke var interesserede i det, at de sådan set var ligeglade, for det handlede bare om, at de her mennesker skulle til Irak, og så måtte Irak selv finde ud af, hvad man ville.

Vi taler om mennesker, som har været i Danmark i op til 11 år, har siddet i danske asylcentre i op til 11 år uden ret til at uddanne sig, uden ret til at arbejde, børn, der er født og opvokset her. Kan statsministeren give en eneste garanti for, at de her mennesker er i sikkerhed? Jeg spørger igen, for jeg fik ikke svar første gang.

Kl. 20:51

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til statsministeren.

Kl. 20:51

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jo, men man kan jo spørge igen og igen. Og man kunne spørge om, hvilken garanti jeg kan udstede i forhold til alle de irakere, der bor i Irak.

Det, der er det afgørende her, er, at man får asyl- og flygtningestatus i Danmark, hvis man opfylder de betingelser, hvorefter man får den, og får man den ikke, skal man ikke være her. Det er i virkeligheden så enkelt som det. Det ville være et udtryk for en fuldstændig lemfældig behandling af mennesker, hvis mennesker, der gang på gang har valgt at overhøre beslutninger, der er truffet af uafhængige myndigheder, oppebar en særlig fordel, som mennesker, der har efterlevet de beslutninger, der blev truffet, ikke ville få. Det er ikke en retsstat værdig, og derfor er situationen med de irakiske flygtninge, at de naturligvis må vende hjem. Og med den hjemsendelsesaftale, der er lavet, er der altså også mulighed for at sikre, at det kommer til at ske.

Min appel skal da være, at man ikke unødigt forlænger noget, der kan blive meget traumatiserende, men at man sådan set efterlever de beslutninger, der er truffet – for visses vedkommende jo af flere omgange.

Kl. 20:52

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste for en kort bemærkning er hr. Høgni Hoydal, værsgo.

Kl. 20:52

Høgni Hoydal (TF):

Nu gjorde statsministeren den skarpe iagttagelse, at der var uenighed mellem de to færøske